

Danes je cena živini sledeča: najslabše govedo, krava klobasarica, 3,50 Din, srednje govedo 5 do 6 Din, pitani voli 7 do 7,50 Din 1 kg žive teže.

Iz krogov poštenih mesarjev smo prejeli obvestilo, da so za to ceno, da hočejo pri tem, ko imajo tudi svoje stroške, samo tiste kriti in primeren zaslužek za sebe imeti, zato tudi oni sami obsojajo one mesarje, ki gredo z nakupno ceno živine prenizko. Mi to objavljamo, toda zahtevamo pa od mesarske organizacije, da takoj opozori one mesarje, ki lovijo neuke kmete in kupijo kako govedo pod vsako ceno, potem pa nastavijo cene mesu po 6, 8 in 10 Din za 1 kg. V prihodnjic bomo začeli objavljati imena vseh tistih mesarjev, ki na ta način pritiskajo na ceno živine.

Sedanja cena živine se bo morala še malo zboljšati. To se pa ne bode dalo morda samo s pomočjo konsuma doma, pač pa je treba začeti misliti na izvoz živine. Ta teden se je odprl izvoz debelih prašičev in takoj je cena poskočila na 8 do 9 Din za kg.

V Mariboru pripravlja Zadružna posredovalnica v tem oziru akcijo in bomo o tem poročali, ko bomo kaj podrobneje vedeli.

USPEHI KMETSKE ZVEZE!

Banovinski davek na sobe odpravljen! Od 1. septembra dalje ne velja več davek na sobe. Nikomur ga ni treba plačati. Oni, ki ste ga že plačali, ga morate dobiti nazaj.

Živinski potni listi znižani za polovico! Od 1. septembra dalje stane živinski potni list namesto 6 Din samo 3 Din.

Kmetje, v Kmetško zvezo! Samo močna kmetška stanovska organizacija more uspeti v zahtevah za ves kmetški stan!

*

Prva banovinska sadna razstava v Ptujju,

zdržena s sadnim sejmom pod pokroviteljstvom g. bana Dravske banovine, se vrši od dne 11. do dne 13. oktobra t. l. Otvoritev je dne 11. oktobra ob 10. uri dopoldne.

Razstava bo obsegala vse vrste sadja in sadnega izbora za Dravsko banovino in tudi grozdje. Razstava bode imela trgovski značaj, zato bo vse sadje pravilno sortirano in pakovano, kakor to zahteva današnji svetovni trg. Na razstavi bodo tudi vsi najnovejši sadjarški pripomočki in statistični materijal, kar bo za vsakega sadjarja velikega in poučnega pomena. Sadjarji-razstavljalci bodo med seboj tekmovali v kakovosti sadja in pakovanju ter prejeli nagrade od posebne ocenjevalne komisije.

Razstava ima namen pospešiti izvoz sadja ter dvigniti sadno kupčijo, zato se bo poleg razstave vršil sadni sejem, za katerega bode pripravljeno pravilno pakovano sadje v večjih množinah za takojšnjo prodajo in odvoz.

Sadjarji, ki imajo sadje na prodaj ali ga hočejo razstaviti, naj nemudoma prijavijo količino vsake sorte sadja ter svoje posebne želje razstavnemu odboru v Ptujju, kjer dobijo vsa natančnejša navodila. Vsak razstavljalac mora pripeljati ali doposlati vsaj 100 kg ali tri jugoslovenske zaboje, v katerih naj bo brezhibno sadje ene sorte in ene velikosti ter dobro zapakovano, da se pri prevozu ne poškoduje.

Sadje za razstavo bo razstavni odbor sprejemal od 5. do 9. oktobra od 8. do 17. ure v Društvenem domu v Ptujju, kjer se bo za razstavljalce dobila potrebna pakovalna posoda. Pakovalo se bo sadje v Ptujju in se bo v to svrhu priredil poseben pakovalni tečaj, katerega se lahko vsakdo brezplačno udeleži, če se poprej prijavi, na kar zlasti opozarjamo našo mladino.

V letošnjem letu hočemo stopiti na plan z organizacijo sadne trgovine po svetovnem vzorcu, za kateri namen bomo porabili holandski, ameriški in jugoslovenski zaboje, gajbice in sode v predpisani velikosti, kakor tudi sortirni stroj in merilo za debelost sadja. Vse vrste zabojev, sortirni stroj in merilo za sadje ima na prodaj Štajerska sadjarska zadruga v Mariboru in razstavni odbor v Ptujju.

Kdor se hoče poučiti, kako se sadje spravlja, sortira in pakuje, naj si naroči Priolovo navodilo pri Sadjarskem društvu v Ljubljani.

Za vse razstavljalce in posetnike razstave bo dovoljena polovična vožnja na železnici.

*

Kako se zatre predenica?

Ako si zapazila predenico, ne pokosi samo one detelje, ki je prepredena, ampak še kakega pol metra na okrog, kjer je na videz zdrava detelja. To predenico pomešaj s slamo, polij malo s petrolejem in požgi! Ko je vse zgorelo, prekoplji ono mesto do 4 cm globoko z lopato, spravi to zemljo na kup, zopet pomešaj s slamo in zopet zažgi. Ne bo več rastla predenica!

Kako napraviš domači sir, ki se drži tudi čez zimo?

Ta sir lahko napraviš iz kislega posnetega mleka. To segrej na 35 do 40°, najbolje v kahi vodi, med vretjem premešaj, da se povsod enako segreje. Če bi preveč segrela, se napravi žmitek, zato je boljše manj kot preveč. Potem pusti, da se nekaj ur hladi, nakar stresi previdno, da se sirnina preveč ne razbije, v platneno vrečo, v katero gre kakih 50 litrov sirnina. Vrečo obesi ta-

Fr. Ks. Meško:

Njiva.

In še vidi pred seboj Korena, ob Mariji na stolu sedečega. Sodnik mu je sam ponudil stol, ko je videl, da se le s težavo pokonci drži. Matija ni prav vedel, naj li sodniku to zameri, ali naj v mislih njegovo dobroto hvali. A to je čutil iz vsega sodnikovega vedenja: »Meni te dobrote ne bi storil!«

Vidi Petra, kako na stolu sedi, sem proti njemu obrnjen, glasno sopeč, vmes pokašljujoč. Kako strmi vanj z velikimi, od boleznih in razburjenja vročimi očmi. Resnično, prava prikazen! Sliši še njegov stisnjeni, srda polni glas, ko miri ženo: »Če ima dve duši, naj! Ako ima samo eno, tega ne bo mogel storiti.«

Vmes pa zapovedujoči glas sodnikov: »Tiho! Kadar vaju bom vprašal, govorita!«

Ze mu je omahovala roka, kar se ga je nenedoma poleg pohlepa po njivi polastil še velik srd na Korena in Korenko. Odločno je dvignil roko, iztegnil prste in je s trdim glasom za sodnikom govoril besedilo prisega.

Ko je izgovoril, je zbočki pogledal sodnika. Glej, kako resen in mrk stoji onstran mize! Ga bo li zdaj

zdaj udaril naravnost v lice in mu s svojim osornim, izsušenim glasom zaklical: »Po krivem si prisegel, goljuf!«

Sodnik je molčal. Srepa je gledal na pisanje na mizi. Dva-, trikrat je zamišljeno, nekako žalosten pokimal predse.

Odvetnik je za tem napeljal potek razprave na drugo stvar, na najvažnejšo. Ker Koren tako plačati ne bo mogel, naj bi Petku v zameno dal njivo. In ker je takšno pomanjkanje v hiši, bi bil Petek voljan, iz dobrega srca še kak desetak navreči.

Kako je tedaj Peter oživel, pokonci planil! Še vidi močne njegove zobe, kako se lesketajo izpod bledeh, izpitih ustnic, prav kakor mrliču ali razdraženemu psu. Groza ga je spreletela, nehote se je umeknil, ko je slabotni bolnik proti njemu planil. In prav hvaležen je bil gospodu sodniku, da je zbesnelega sosedu potisnil nazaj proti stolu in ga poučil s karajočim, dasi ne prestrogim glasom: »Sedite, Koren, in mirujte! Ni gostilna tukaj, da bi se pretepala.« In še sliši tisti grozni Petrov smeh, tisti pljuča trgajoči kašelji, tisti obupni vzkrik: »Njive se je polakomil, ta satan, moje njive! Da bi ga strela božja!« In bolestni jok Marijin sliši: »Jezus, res naš bo ob njivo spravil! Kako pa naj potem živimo?«

Gomazelo mu je po hrbtu in po vseh žilah ob-

Lepo urejeno. Markec stoji na mostiču, ki vodi čez potok, in reče očetu: »Kaj ne, oče, kako lepo je to urejeno, da teče potok prav pod mostičem. Saj bi drugače bilo težko čezenj priti.«

Si zna pomagati. Ona: »Ze zopet piješ vino. Mar mi nisi obljubil, da boš pil samo tedaj, kadar se boš počutil bolnega?« On: »I no, odkar sem ti ono obljubil, se vedno počutim bolnega.«

Peter je v šoli vedno kakšno neumno uganil. Bil je zato večkrat tepen, a se je spet kaj zgodilo v šoli in bil je takoj na sumu Peterček. Učitelj je rohnal: »Kdo je že spet to sto-

ko, da lahko odteče sirotka. Ako je bila sirnina mehka, naj se vreča preša 2 dni, sicer samo en dan. Stiska se na povsem navaden način. Na vrečo se položi deska, na njo pa kamenje. V začetku se stiska na rahlo, nato vedno bolj s tem, da se vedno več kamenja naloži. Sedaj moraš soliti, na 10 kg sirnine $\frac{1}{4}$ kg soli, nakar vse dobro preneti in stlači v leseno kad, da ni najti nobenega praznega prostora. Nato daj snažno belo platneno krpo, nato desko in na njo zopet kamenje. Les posode odrgnimo s slano vodo. Kadar pozimi potrebujemo sir, si ga odrežemo in nato zopet zapremo.

Kako ohraniš grozdje za Božič?

To bo veselje o Božiču, ako boste znale ohraniti grozdje do Božiča in ga dati za praznike na mizo. To naredi takole: Zberi pri trgatvi lepe in povsem zrele grozde. Pecelj grozda, ki ga odrežeš, namaži s pečatnim voskom. Grozde obesi na hladno, zračno in suho mesto.

Ali hočeš imeti po zimni dosti jajc?

Gotovo, saj so jajca po zimni najbolj draga! Izkušnje kažejo, da stare kokoši po zimni ne nesejo, pač pa so rodovitne po zimni one kokoši, ki so se izvalile od začetka marca do konca aprila. Take kokoši moraš seveda potem v zimni tudi primerno krmiti, da bodo tudi do peska prišle in do kake zelenjave.

Jajca brez lupine?

So taka jajca, iznesejo jih kure, ki nimajo dovolj apna. Napaka se da le težko popraviti, ker se taka kura kmalu pokvari. Najbolje je, da se taka kura izpita in zakolje.

Tečaj za konserviranje sadja in zelenjave se vrši dne 18. in 19. septembra t. l. na vinarski in sadjarski šoli v Mariboru. Pouk je brezplačen in traja dnevno od 8. do 12. in do 14. do 18. ure. Za hrano in stanovanje morajo poskrbeti udeležence same. Udeležbo je javiti z

dopisnico najkasneje do 16. septembra t. l. — ravnateljstvu šole.

*

Cene in sejmska poročila.

Mariborski trg. Na mariborski trg v soboto dne 5. septembra so pripeljali špeharji 62 komadov zaklanih svinj. Svinjsko meso je bilo po 13 do 14 Din, špeh 14 do 16 Din. Kmetje so pripeljali 6 voz sena po 90 do 85, 6 voz otave po 70 do 75, 2 voza slame po 55 do 60, 11 voz krompirja po 1,50 do 2, 8 voz čebule po 3 do 6, 6 voz zelja po 1—3, 4 kumare po 0,50 do 1. Pšenica 1,75—2, rž 1,50, ječmen 1,25 do 1,50, oves 1—1,25, koruza 1,50, proso 2,50—3, ajda 1,25—1,50, fižol 1,50—2, luščeni grah 10—12. Piščanci 30 do 50, kokoš 30 do 45, raca 18—23, gos 40 do 60, puran 40—60. Kislo zelje 5, gobe 1—1,50. Grozdje 3—6, hruške 3 do 5, jabolka 3 do 4, breskve 6 do 10. Mleko 2 do 3, smetana 12 do 14, surovo maslo 28 do 32, med 12 do 20, slive 2—3.

Mariborski svinjski sejem dne 28. 8. 1931. Na ta sejem je bilo pripeljanih 228 svinj, cene so bile sledeče: Mladi prašiči 5 do 6 tednov stari komad 50 do 80 Din, 7 do 9 tednov stari 100 do 120 Din, 3 do 4 mesece stari 150 do 200 Din, 5 do 7 mesecev stari 350 do 400 Din, 8 do 10 mesecev stari 440 do 500 Din, 1 leto stari 560 do 700 Din, 1 kg žive teže 7 do 8 Din, 1 kg mrtve teže 10 do 11 Din. Prodanih je bilo 175 svinj.

*

Levi in lovci.

Napačno bi bilo, ako bi mislili, da izumirajo v Afriki strastni lovci na leve. Tudi v današnjih dneh je dovolj ljudi, ki smatrajo levji lov za višek napetosti doživljajev v sredini divje afriške narave. Po celem ogromnem ozemlju črncev pojejo slavo dvema človekoma, koja glavna življenjska vsebina je: preganjanje kralja divjih zveri.

Moški in ženski levji lovec.

Glede lovske slave na leve gre za Herberta Pijner, moža, kateremu je lov

na leve šport in za Lojzo Jouvain, gospo, ki preganja levjo zalego iz sovraštva. Oba lovca razpolagata z bogznaj koliko najbolj zanimivimi doživljaji.

Herbert Pijner je eden najbolj srčnih mož, katere je videl svet. Po cele dneve se podi po divji džungli, da bi izsledil sled za zverjo. Ako je objela zemljo noč, prisluškuje Pijner smeri vetra, dokler mu ne udari na uho tulenje levov. Gotovo je nekaj groznega tulenje levjih skupin v sicer mirni afriški noči. Celo hrabrega človeka spreleti groza, ko mu udarjajo na uho levji klci. Na Pijnerju še ni nikdo zapazil, da bi se zganil, ko je zaslišal leva; ravno nasprotno — razlije se mu po obrazu nekaka blaženost, kakor bi se mu bližal dober prijatelj. Na začudenje lovskih tovarišev predlaga Pijner, naj ugasnejo luč, ker se levi navadno izognejo ognju. Pijnerjeva lovska družba vstraja v temi, dokler ne sliši korakov plažečega se leva.

Gospa Jouvain je iz Belgije. Kot deklica je živela v Bruslju na Belgijskem veselo ter srečno, dokler ni srečala lepega dne visokega kolonijalnega uradnika, s katerim se je poročila. Po nalogu vlade se je podal njen mož v Belgijski Kongo v osrednji Afriki. Žena bi mu naj sledila v nekaj tednih. Kratkó pred odhodom je sprejela iz Konga brzojavko z groznim poročilom, da so raztrgali na lovju levi njenega soproga. Mlada žena ni pretakala solz, ampak se je odpeljala s prvim parnikom v Kongo. Lotila se je levjega lova in uganja take grozovitosti nad zverinami, da se temu čudijo najbolj utrjeni lovci.

Angleški major.

Med domačini južne Afrike uživa veliko priljubljenost angleški major Pretorns. Častijo ga kot lovca, kojega kroglja v življenju še ni zgrešila cilja. V pragozdih Knize je ustrelil celo čredo divjih slonov, enega za drugim. Prehodil je celotno južno in osrednjo afriško pokrajino peš. Major je potoval noč ter

ril?« A Peter se je izgovarjal: »Jaz ne, jaz ne!« Nekoč vpraša gospod katehet: »Kdo je naredil nebo in zemljo?« Peter, ki je najbrž gruntal, kako bi napravil kako novo spletko, je v nepazljivosti hrž prestrašeno odgovoril: »Gospod, jaz že ne, jaz že ne!«

Polcaj ustavi kmeta, ki žene svojega vola kar na trotoarju, češ: »Tu je pot samo za pešce.« Kmetič začuden pogleda polcaja in reče: »I, kaj moj vol ne gre peš?«

Profesor, ki ga v vlaklu sprevodnik prosi za vozni listek, išče zamanj po svojih žepih. »Pridem pozneje zopet,« je dejal vljudni sprevodnik. Reče pro-

teh prizorih. A še huje mu gomazi zdaj. Po vsem telesu čuti čudno grozo.

»Z vinom jo je treba pregnati! Utopiti jo je treba v vinu! — He, vi, ali slišite? Vina!«

Kar se mu ni bilo prigodilo še nikoli, da bi se bil opijanil — bil je preskop za tako potratlo — se mu je pripetilo danes. Sedel je v beznici malone vse popoldne. »Prevroče je še,« si je govoril. »Kdo bo hodil v taki žrvjavi domov? Še spečem se na cesti.«

V resnici je obsedel v gostilnici, ker se je čutil med štirimi stenami varnejšega nego zunaj na cesti, pod milim nebom.

S pijačo je poskusil umiriti bučno šumenje v glavi. S pijačo je hotel izplakniti vse neprijetne opomine, težke misli, temne slutnje. Zakaj prav nič veselja ni bilo v srcu in mislih, kakor si je bil poprej tako lepo domišljal.

Deloma se mu je posrečilo, da je polagoma v vinu današnje dogodke nekoliko potopil. Tem več je razmišljal o njivi.

A dasi je neprestano mislil nanjo, siloma se trudil, da bi mislil nanjo, v nadi, da mu spomin nanjo dušo razvedri, srce razveseli, se je na skrivnem, v globini srca, nekako bal trenutka, kadar jo bo zagledal.

Kaj, če bi se zgodilo, kar je bil nekoč slišal: Krvavi pot je zakrvavel iz njive, ko je stopil nanjo

skopuh, ki si jo je po krivičnem pridobil. Drugi lakomnik in krivičnik je zagrabil prgišče zemlje, da bi si jo ogledal, ker je bila zdaj njegova last. A glej, na tisti mah se mu kaplje krvi izmed prstov pocede! Z grozo je zalučal krvavečo prst od sebe in je ves prepal zbežal. Tretjemu je klicala vsa njiva, prst, kamenje, strnišče, celo osat: »Golju! Golju!«

Kaj, če bi danes pred njim Petrova njiva zakrvavela? Kaj, če bi zakričalo iz nje, kadar ji blizu pride: »Pa se ne bojiš Boga: po krivem si prisegel!«

Zgrozil se je. Z drhtečo roko je segel po kozarcu, v dušku izpil.

»Vina!«

A naposled je bilo vendar treba na pot proti domu.

Precej se je gugal, ko je iz mesta stopal. Od časa do časa je z levim očesom zamižal. Z obema je videl vse dvojno.

Ko je bil zunaj mesta, na prašni cesti, se je polzavedno razveselil. Bila je prazna, kakor daleč so videle njegove oči. Ne bi rad srečal človeka, posebno znanega ne. Kakor Kajni ni rad srečal Boga, ko je bil brata ubil.

V.

Polagoma je korakal Matija gor po rebri. »Glej jo, njivico!«